

Nagyon fontos tehát, hogy támogassuk és becsüljük meg azokat, „akik a napnak hevét” hűséggel viselték.

2. Ismertessük meg a kiküldő gyülekezettel a természetes átmenetet!

Ha a helyi gyülekezetek megismerik a misszió történetét és stratégiáját, jobban értékelik majd a múlt eredményeit, és tisztábban látják a jövőbeni változtatások szükségességét. Belátják ők is, hogy bizonyos területen a „nemzetiségek jobb munkát tudnak végezni” a létrejött missziómezőn. Ugyanakkor a még érintetlen területeken szükség van „teljesen új missziós erőkre”. Hihetetlennek tűnik, de eljön az a nap a gyülekezet számára és a nemzetek számára is, hogy azok, akik az első és második korszakban missziós területek voltak, maguk is missziós társasággá szerveződnek és munkásokat küldenek ki. Talán először fordul elő a történelemben, hogy adva van a lehetőség a missziós seregnek arra, hogy nemzetközi testületté váljon.

3. Az úttörő munkához elérhető új missziói és egyéni tartalék

Miközben megbecsüljük és támogatjuk azokat, akik a második korszak hálóját húzzák partra, ajánlatos elkezdni az új alapítványt és új erők toborzását a megmaradt feladatokhoz. Természetes, hogy a nyugdíjba vonuló misszionáriusok kötődnek azokhoz az emberekhez, akiknek megmentéséért odaszentelték az életüket. Érdeklí őket a további sorsuk és szeretnék látni, kik azok, akik átveszik majd az ő helyüket. Ámbár a feladat nem fejeződik be azzal, hogy a misszionáriusi állomány folyamatos, akárcsak 50-100 évvel ezelőtt volt. Ki kell értékelni a jelenlegi stratégiát is, mikor új munkások lépnek alkalmazásba.

4. Az új meglátásokat meg kell osztani a jelenlegi misszionáriusokkal

Mikor a misszionáriusok hazajönnek szabadságra, gyakran az az első dolguk, hogy szeretnének továbbképzésre menni. Izgatottan várják, hogy értesüljenek a folyamatos kutatási eredményekről, és gyakran saját tapasztalataikkal is hozzájárulnak ehhez. A kiküldő gyülekezetnek részt kell vállalnia abban, hogy megosztja látását és a folyamatos stratégiát a partnerekkel, de fel kell ajánlani nekik a továbbképzés lehetőségét is. Azok a misszionáriusok, akiket bevonnak a gyülekezet stratégiájába és ismertetik velük meglátásaikat, ezen felbátorodnak, és legtöbbször ehhez igazodnak.

5. Meg kell tartani a stratégiai egyensúlyt a különböző típusú misszionáriusi munkában.

Amellett, hogy ott a vágy elérni a még érintetlen területeket, arra is szükség van, hogy körültekintően határozzuk meg a célt, nehogy megduplázódjon a munka és kárba vesszen a fáradozás. Ha a kiküldő gyülekezetek és missziói

érdekeltségek nem fontolják meg alaposan a tervet és a célt, akkor magukra zúdítják a civakodás özönét. Nemcsak egy „helyes” út létezik. A mi Istenünk a változatosság és az egyén Istene. Ő minden egyes csoportot úgy irányít a szervezkedésben, ahogy az adott esetben az evangélizációs célnak

Végtelenül lehangoló egy élethosszig tartó hűséges szolgálat után hallaniuk azoknak a misszionáriusoknak, akik még a munkamezőn vannak, hogy otthon már elindultak az új „mozgalmak”, mert ez olyan érzést kelt bennük, hogy az ő munkájukra tovább nincs is szükség, és őket már nem értékelik.

megfelel. A gyülekezetek ha összhangban akarnak maradni azzal, amit a Szentlélek ma cselekszik, a következő kérdések alapján készítik elő terveiket:

– Missziós programunkhoz kértük-e a Szentlélek újbóli vezetését?

– Elégedettek vagyunk-e azzal, amit a Harmadik Korszak úttörőinek nyújtunk, hogy munkájukat a még érintetlen népek között elvégezhesék?

– Mennyi összeget irányoztunk elő költségvetésünkben (ha egyáltalán bevettük) a meglévő tartalékból a Második Korszak munkájához?

– Hogyan tudnánk partnerként hatásosan együttműködni Isten népével a nemzetiségi gyülekezetben?

– Akar-e Isten bennünket a Harmadik Korszakban testvérgyülekezet-kapcsolatra felhasználni egy missziómezőn levő csoporttal?

A kérdésekre adott válasz elősegítheti missziós törekvéseink hatásos szolgálatát.

A történelem során Atyánk szeretete a végső kibontakozást munkálja. Az átmeneti idők megértése felkészít minket arra, hogy missziói vállalkozásunk eredményesebb legyen. Egyesítsük a régi és új tartalékot! A tapasztalt és úttörő munkaerőket, a gyülekezeteket és missziói érdekeltségeket, a nyugatot és nem nyugatot, és vigyük véghez együtt feladatunkat!

Ford.: Gerő Sándorné

A prédikációk ne virágcsokrok, hanem búzakévék legyenek! Ha több kévét akartok, többet vessetek!

Spurgeon

Nagyon fontos tehát, hogy támogassuk és becsüljük meg azokat, „akik a napnak hevét” hűséggel viselték.

2. Ismertessük meg a kiküldő gyülekezettel a természetes átmenetet!

Ha a helyi gyülekezetek megismerik a misszió történetét és stratégiáját, jobban értékelik majd a múlt eredményeit, és tisztábban látják a jövőbeni változtatások szükségességét. Belátják ők is, hogy bizonyos területen a „nemzetiségiék jobb munkát tudnak végezni” a létrejött missziómezőn. Ugyanakkor a még érintetlen területeken szükség van „teljesen új missziós erőkre”. Hihetetlennek tűnik, de eljön az a nap a gyülekezet számára és a nemzetek számára is, hogy azok, akik az első és második korszakban missziós területek voltak, maguk is missziós társasággá szerveződnek és munkásokat küldenek ki. Talán először fordul elő a történelemben, hogy adva van a lehetőség a missziós seregnek arra, hogy nemzetközi testületté váljon.

3. Az úttörő munkához elérhető új missziói és egyéni tartalék

Miközben megbecsüljük és támogatjuk azokat, akik a második korszak hálóját húzzák partra, ajánlatos elkezdni az új alapítványt és új erők toborzását a megmaradt feladatokhoz. Természetes, hogy a nyugdíjba vonuló misszionáriusok kötődnek azokhoz az emberekhez, akiknek megmentéséért odaszentelték az életüket. Érdeklő őket a további sorsuk és szeretnék látni, kik azok, akik átveszik majd az ő helyüket. Ámbár a feladat nem fejeződik be azzal, hogy a misszionáriusi állomány folyamatos, akárcsak 50-100 évvel ezelőtt volt. Ki kell értékelni a jelenlegi stratégiát is, mikor új munkások lépnek alkalmazásba.

4. Az új meglátásokat meg kell osztani a jelenlegi misszionáriusokkal

Mikor a misszionáriusok hazajönnek szabadságra, gyakran az az első dolguk, hogy szeretnének továbbképzésre menni. Izgatottan várják, hogy értesüljenek a folyamatos kutatási eredményekről, és gyakran saját tapasztalataikkal is hozzájárulnak ehhez. A kiküldő gyülekezetnek részt kell vállalnia abban, hogy megosztja látását és a folyamatos stratégiát a partnerekkel, de fel kell ajánlani nekik a továbbképzés lehetőségét is. Azok a misszionáriusok, akiket bevonnak a gyülekezet stratégiájába és ismertetik velük meglátásaikat, ezen felbátorodnak, és legtöbbször ehhez igazodnak.

5. Meg kell tartani a stratégiai egyensúlyt a különböző típusú misszionáriusi munkában.

Amellett, hogy ott a vágy elérni a még érintetlen területeket, arra is szükség van, hogy körültekintően határozzuk meg a célt, nehogy megduplázódjon a munka és kárba vesszen a fáradozás. Ha a kiküldő gyülekezetek és missziói

érdekeltségek nem fontolják meg alaposan a tervet és a célt, akkor magukra zúdítják a civakodás özönét. Nemcsak egy „helyes” út létezik. A mi Istenünk a változatosság és az egyén Istene. Ő minden egyes csoportot úgy irányít a szervezkedésben, ahogy az adott esetben az evangélizációs célnak

Végtelenül lehangoló egy élethosszig tartó hűséges szolgálat után hallaniuk azoknak a misszionáriusoknak, akik még a munkamezőn vannak, hogy otthon már elindultak az új „mozgalmak”, mert ez olyan érzést kelt bennük, hogy az ő munkájukra tovább nincs is szükség, és őket már nem értékelik.

megfelel. A gyülekezetek ha összhangban akarnak maradni azzal, amit a Szentlélek ma cselekszik, a következő kérdések alapján készítik elő terveiket:

– Missziós programunkhoz kértük-e a Szentlélek újbóli vezetését?

– Elégedettek vagyunk-e azzal, amit a Harmadik Korszak úttörőinek nyújtunk, hogy munkájukat a még érintetlen népek között elvégezhesék?

– Mennyi összeget irányoztunk elő költségvetésünkben (ha egyáltalán bevettük) a meglévő tartalékból a Második Korszak munkájához?

– Hogyan tudnánk partnerként hatásosan együttműködni Isten népével a nemzetiségi gyülekezetben?

– Akar-e Isten bennünket a Harmadik Korszakban testvérgyülekezet-kapcsolatra felhasználni egy missziómezőn levő csoporttal?

A kérdésekre adott válasz elősegítheti missziós törekvéseink hatásos szolgálatát.

A történelem során Atyánk szeretete a végső kibontakozást munkálja. Az átmeneti idők megértése felkészít minket arra, hogy missziói vállalkozásunk eredményesebb legyen. Egyesítsük a régi és új tartalékot! A tapasztalt és úttörő munkaerőket, a gyülekezeteket és missziói érdekeltségeket, a nyugatot és nem nyugatot, és vigyük véghez együtt feladatunkat!

Ford.: Gerő Sándorné

A prédikációk ne virágcsokrok, hanem búzakévék legyenek! Ha több kévét akartok, többet vessetek!

Spurgeon